
Herborg Station

Nr. 6. april - maj 2014. 15. årgang.



Medlemsblad for VSV&MJ



Videbæk Skjern Veteran og Modeljernbane

Klub nyt.

Referat af generalforsamling

12. marts 2014.

Valg af dirigent.

Jacob Bechsgaard blev valg til dirigent, og kunne konstatere, at generalforsamlingen var indkaldt rettidig.

Uddrag af formandens beretning.

2013 har været et travlt år for VSV&MJ. Vi har næsten nået de mål vi havde sat os for. Det har været et dyrt år, med faldende udlejning og en lejlighed der skulle istandsættes på grund af fraflytning og manglende husleje betaling, så det har tæret på vores pengebeholdning. Vi må sætte vores lid til et godt 2014 med mange cykeludlejninger, og ingen uforudsete udgifter, der skal dog udskiftes tagreder på stationen, det er en udgift på 17.000 kr. det kan ikke udsættes et år mere, de er meget tærede og falder måske ned.

Reparation af skinnecyklerne bliver kun nødtørftig, da vore værksted ikke har været tilgængelig for en tid, men de er i en ret god stand.

Vi havde en rigtig god udflugt til Lemvig Bjergbane, og fik samtidig en tur med VLTJ til Thyboørn. Det kunne være godt, hvis vi

kunne få lidt mere af denne skuffe, så det ikke altid kun går op i arbejde, det er rart med hyggelig samvær, og har nogen et forslag til udflugter er de meget velkomne.

Der har i 2013 igen været en tilgang af nye medlemmer, og det er kun positivt når nogen fatter interesse for vores klub. Der er en stigende interesse for modeltog i disse år, mange tager denne hobby op igen efter en lang tid i dvale, hvor der var andre gøremål i livet. Når man når pensionsalderen kommer interessen igen og mange melder sig ind i klubber landet over. Så er vi en uddøende race der går op i modeltog? Det tror jeg ikke. Unge mennesker og børn går nok mest op i det elektroniske univers med alt hvad det indebærer.

Efter at Märklin har lanceret MY WORLD, er toget kommet tilbage i børneværelset, så der bliver stadig plantet små modeltogs fødder, som så senere kommer som medlemmer i klubberne.

Med modelbanen ved vi jo alle, at det går fremad med adstadige skridt, der blev sagt kørsel til jul, nu er det blevet udsat til påske. Heldigvis er der mange jul og påske fremad, så det kommer nok til at holde stik på et tidspunkt.

At køre er det nu det vigtigste?

Det vil nogle nok mene, men for de fleste af os er det nok mere det sociale samvær der tæller, sådan skal det også være! Med plads til alle og med mennesket i fokus. Det er jo ikke nogen arbejdsplads med ting der skal nås til bestemt tid. Det vigtigste er at alle har det godt og er glad for at komme i klubben.

2014.

Vi tager et stille år med få opgaver, så som at få malet soklen på stationen og pakhuset færdig, oprydning i pakhuset, at få malet gesimsen hvis nogen har lyst.

Gesimsen er som vejret, alle taler om det men ingen gør noget ved det. Men der kommer nok en dag, hvor det bliver gjort.

Ellers er der kun de sædvanlige opgaver som, at klippe på banen og passe skinnecyklerne.

Formandens beretning blev godkendt uden bemærkninger.

Fremlæggelse af regnskab.

Regnskabet blev gennemgået og godkendt uden bemærkninger.

Valg til bestyrelsen.

PÅ valg var:

Formand: Kurt Hansen

Sekretær: TommyTang

Medlem: Per Olesen

Alle blev genvalgt.

Valgaf bestyrelses supplanter.

Birgit Steffensen: Genvalgt

Henrik Knudsen: Nyvalgt

Valg af revisor.

Jacob Bechsgaard: Genvalgt

Valg af revisor supplanter.

Marianne Pedersen: Genvalgt

Torben Pedersen: Nyvalgt

Fastsættelse af næste års kontingent.

Kontingentet blev uforandret, selv om det blev diskuteret livligt, om kontingentet skulle sættes op. Generalforsamlingen besluttede, at bestyrelsen skulle kigge på det, de har nu et år til at diskuterer emnet. Det blev oplyst, at på dagen var der 43 medlemmer.

Indkomne forslag.

Der var ingen indkomne forslag.

Eventuelt.

Der blev diskuteret, om der skulle betales for kaffe og sodavand, diskussionen gik livligt og til slut blev det bestemt, at det skulle bestyrelsen lige vende.

Dirigenten afsluttede generalforsamlingen med tak for god ro og orden.

Udstilling.

Klubben var med på udstilling i Bramdrupdam Hallerne i april måned, vi havde den grønne skinnecykel med. Der var rigtig god opbakning fra bestyrelsen og de aktive medlemmer, vi havde en par rigtig gode dage, vi fik snakket med mange mennesker og ind i mellem var der stor interesse for skinnecykling. Vi havde en pc'er med og to skærme der viste flere billeder fra banen med skinnecykling, det kørte som panorama billeder. Vi delte en del rabatkuponer ud, så må vi se om det har nogen virkning. Det kunne være rart, hvis det gav noget resultat.

Antons tog.

Resume.

De to efterløkker Anton og Karl, der var barndoms venner, har fundet hinanden, og sidder og taler om toget Karl havde som barn, og hvordan Anton kan få fat i et tog uden hans kone Selma får det at vide, og hvordan Karls kone, den gale Petra, heller ikke må vide noget, beretningen fortsætter med de fire i hovedrollerne. *Se bladet okt. 2013.*

Det siges i byen, at naboerne til Karl og Petra, begge har fået så fint en næse, siden de stoppede med at ryge, at de kan lugte, hvis

en i nabobyen, ti km. væk tænder en cigaret, det kræves dog at vinden er i den rigtige retning, kan lugte det. Så der er ikke noget at sige til, at stakkels Karl hurtigt blev afsløret, det gav anledning til en vældig opstand, både magisteren og skolelæreren var overbevist, at nu døde de begge af lungekræft og det kunne være Karls skyld, ja selv hækken ville nok også dø af kræft, eller i det mindste tabe alle blade. De gik så vidt at de ville anlægge sag mod Karl fordi han øgede en form for voldtægt mod en sagesløs hæk, der ikke havde nogen som helst chance for at gøre modstand mod Karls letsindige optræden over for den. Det kunne jo komme på tale, at de måtte drage kommunen og skov og naturstyrelsen ind i sagen. Her blev Karl reddet på stregen af Petra. Hun lod sin voldsomme ryst gå ud over magisteren og skolelæreren og det hjalp, roen sænkede sig igen over kvarteret. Så nu blev det kun til nogle få sug på cigaren og vandspanden klar, hvis Petra skulle komme. Anton fortæller Karl, at han har fået det største af børneværelserne i huset til at bygge modeljernbane i. så er det jeg vil høre om du vil være med? Jo det kunne Karl godt tænke sig, for nu hvor det er ved at blive

efterår, havde han heller ikke så meget at lave i haven og det var også ved at være for koldt at sidde i skuret og ryge cigar, læse i gamle Anders and blade og ellers holde haveredskaberne ved selskab. Nu er det jo sådan at banen er i mit hus, så jeg syntes at vi gør sådan, at jeg betaler banen og alt landskab, så kam du købe toget vi skal køre med foreslår Anton, så har du ikke investeret i noget du ikke kan tage med dig, hvis det skulle komme der til. Det syntes Karl var en fin ide, men så bliver jeg nød til at lade toget stå hos dig, for du ved jo, Petra!!!

Anton syntes at de sammen skal tage til den nærmeste modeltog-butik for at få noget at vide om alt det de ikke ved noget om, Karl kunne huske at der i nabobyen var en legetøjsforhandler der solgte modeltog, der kunne de køre hen, han mente det måtte være der hans gamle tog var købt. De kørte af sted til butikken i nabobyen, hvor de fik at vide af indehaveren, at det var skam længe siden at de solgte modeltog og lige hvor man kunne købe det vidste han ikke noget om. De måtte køre hjem igen med uforrettet sag. Vi må på nettet igen mente Karl, der kan vi finde den nærmeste forhandler og så må vi der hen. Hjemme hos Anton fik de igen liv i pc'en og søgte under

modeltog, der kom en lang stribe af forhandlere frem, nu var det bare at finde en som ikke var for langt væk, det lykkedes også for dem at finde en butik ca. 70 km væk, det går nok mente Anton, Karl påpeger, at der jo også er en internet butik samtidig med. Men ikke tale om at Anton skulle købe noget som helst modeltog, uden først at have set det, det er jo som at købe katten i sækken mente han. I morgen kører vi der hen fastslog han.

Næste dag kører de to venner af sted, under vejs talte de om hvordan banen skulle laves. Anton havde tænkt sig at lave en uformet bane langs væggen hele vejen rundt i spånplader i fuld bredde (120 cm.) Karl måtte give ham ret i, at der blev plads til rigtig meget, men hvad skulle de så bygge? Anton var mest stemt for østrigsk landskab med høje bjerge. Karl mente de skulle holde sig til det danske, for det var jo det de vidste mest om, det var jo bare at gå ud og se sig omkring, hvis man manglede inspiration, det var jo ikke så let, lige at rejse en tur til Østrig hvis der var noget man var i tvivl om, det var ikke noget problem mener Anton, han og Selma har en del billeder fra Østrig, dem kunne de da bruge når der var noget de var i tvivl om. Ja og det er jo trods alt

også din bane siger Karl, så måske skal vi gøre som du vil. Ingen lunde siger Anton, det her er noget vi er sammen om, det du synes og siger tæller lige så meget som hvad jeg synes siger Anton. Endelig når de deres mål. Togmekka.dk står der på skiltet over butiksvinduet, de går ind, der er et par kunder der er i gang med at blive ekspederet, så de ser sig lidt omkring i butikken, navnet Togmekka er ikke helt forkert valgt. Her er alt hvad hjertet begærer af tog og tilbehør, det meste af det de ser aner de ikke hvad er, der er sandelig sket en udvikling siden de sidst havde noget med tog at gøre. Nu er det deres tur til at blive ekspederet, Anton forklarer, nu de er gået på efterløn skal de have noget at få vinteren til at gå med, og så var det, de kom til at tænke på dengang de legede med modeltog, og blev enige om, at de nu ville finde ud af hvad der var sket af udvikling inden for branchen, og at de egentlig havde tænkt sig, at de sammen skulle bygge en bane. Det syntes forhandleren da lød spændende, og spørger ind til hvad de har gjort sig af tanker, og hvor stor deres viden var om emnet. Jo, Karl mener at han da ved noget om modeltog, da han jo er ejer af et tog. Hvad er det for et tog spørger ekspedienten? Märk-

lin siger Karl og forklarer lidt om hvordan lokomotivet ser ud, og at der er tre vogne til samt 12 kurve-spør der tilsammen danner en cirkel, og en mørkeblå transformator. Ja det er en startsæt du har, med en 3000 lokomotiv og gamle M-skiner, oplyser ekspedienten Karl om. Det er vel noget vi kan bygge videre på spørger Karl? Nej det er det egentlig ikke, for det første bruges den slags transformator som du i dag har, ikke til at styre toget med, det hedder nu digitaldrift, digi hvad spørger Anton? Digitaldrift siger ekspedienten, det fungerer sådan så i kan køre med flere tog på den samme bane uden i behøver at isolere sporene fra hinanden, alt køre på den samme strømkreds, og der er fuld spænding på banen hele tiden. Der sidder en dekoder i alle lokomotiver som får besked fra en mobil eller centralstation om at den nu må køre.

Historie skrevet af Kurt Hansen

Fortsættelse følger i næste nummer.

